

UZASADNIENIE

Powód K. R., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Fabryka (...) K. R. w P. wystąpił przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o zapłatę kwoty 43.487,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że łączyła go z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w N. umowa najmu z dnia 28 maja 2008 r., której przedmiotem był lokal położony przy ul. (...) w G.. W okresie obowiązywania umowy powstał szereg zaległości w zapłacie należnych powodowi czynszów w wysokości 3.105,75 zł brutto miesięcznie oraz ruchomego kosztu mediów, potwierdzonych wystawianymi fakturami VAT. Powód uzyskał wobec (...) Sp. z o.o. 2 tytuły wykonawcze w postaci nakazu zapłaty z dnia 19 sierpnia 2016 w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku IV Wydziału Gospodarczego o sygn. akt IV GNc 2140/16 i wyroku zaocznego tego Sądu z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV GC 1047/16. Jak dalej wywiódł powód na mocy dwustronnym uchwał z dnia 15 marca 2016 r. dokonano podziału (...) Sp. z o.o. przez wydzielenie spółki pozwanej, przy czym jedyny istotny składnik majątku spółki dzielonej został przeniesiony na pozwanego. Wszelkie zobowiązania pozostały w spółce dzielonej. Powód pismem z dnia 4 lipca 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty całości wymagalnych zobowiązań ciężących solidarnie zarówno na pozwanej Spółce jak i na spółce dzielonej.

W dniu 25 września 2017 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie o sygn. akt V GNc 2445/17 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł pozwany zarzuty braku legitymacji biernej pozwanego, braku legitymacji czynnej powoda, przedawnienia roszczeń oraz naruszenia zasad współzycia społecznego. Przyznał pozwany fakt wydzielenia pozwanego ze spółki działającej pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. Zauważył jednak pozwany, iż w wyniku wydzielenia powstały dwa odrębne podmioty prawa, bowiem spółka dzielona zachowuje swój byt prawny i trwa nadal w dotychczasowej formie prawnej – z tego powodu nie jest możliwe przesunięcie całego majątku spółki dzielonej na spółkę wydzieloną, bowiem istotą podziału przez wydzielenie jest zachowanie podmiotowości prawnej spółki dzielonej. Pozwany w wyniku podziału otrzymał aktywa o wartości bilansowej równej 1.071.148,00 zł, tj. 10,19% aktywów spółki dzielonej. Zdaniem pozwanego brak jest podstaw do przypisania mu odpowiedzialności solidarnej, ta nie wynika bowiem ani z umowy ani z mocy ustawy – nie ma bowiem zastosowania do podziału poprzez wydzielenie przepis art. 531 § 3 ksh, ani konstrukcja oparta o art. 592 § 2 ksh w zw. z art. 546 § 1 ksh ani tym bardziej art. 55⁴ k.c. Pozwany podniósł nadto zarzut braku legitymacji czynnej powoda z uwagi na brak tytułu prawnego do lokalu, który miał być przedmiotem najmu Spółce (...), a z którą związane jest roszczenie powoda. Pozwany zgłosił nadto zarzut przedawnienia roszczenia – wśród faktur były te dotyczące dostawy wody i energii elektrycznej oraz odprowadzania ścieków, obejmujące okres od września 2014 r. do maja 2015 r. Pozew został wniesiony w dniu 11 lipca 2017 r., a więc po upływie okresu przedawnienia. Pozwany powołał się także na naruszenie przez powoda zasad współzycia społecznego, bowiem wprowadził (...) Sp. z o.o. w błąd co do posiadania prawa do wynajmowanego lokalu. Ostatecznie pozwany wskazał, iż nie widzi podstaw do ponoszenia odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania C. z uwagi na niewykorzystanie przysługujących powodowi uprawnień, przewidzianych w art. 546 § 2 ksh, tj. wystąpienia z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia podczas dokonywania podziału.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. R. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zawarł w dniu 1 maja 1997 r. ze Skarbem Państwa reprezentowanym przez Kierownika Urzędu Rejonowego w G. umowę dzierżawy nr (...) dotyczącą nieruchomości

położonej w G. przy ulicy (...) o powierzchni 6.509,40 m.kw. stanowiącej część działki nr (...) w obrębie 91 na czas określony- do dnia 31 grudnia 2007r. Umowa potwierdziła, że właścicielem nakładów jest powód.

/ dowód: umowa dzierżawy k. 75-77/

Pismem z dnia 5 sierpnia 2008r. powód zwrócił się o zawarcie dalszej umowy dzierżawy nieruchomości i podejmował działania w celu uzyskania tytułu prawnego, nadal korzystając z nieruchomości. Powód motywował powyższe m.in. faktem poniesienia nakładów na nieruchomość, w tym nabycia nakładów w postaci nieruchomości budynkowych przed datą zawarcia umowy dzierżawy nieruchomości.

/ dowód: pismo k. 78-82, pismo k. 84-85, protokół k. 86/

Właściciel nieruchomości Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta G. wszczął na przełomie lipca i sierpnia 2015r. przeciwko powodowi postępowanie o wydanie nieruchomości położonej w G. przy ulicy (...), gdzie jednym ze współpozwanym jest pozwany (...) Sp. z (...).

/ dowód: pozew k. 87-93, odpowiedź na pozew k. 115-/

Powód K. R. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na czas nieokreślony umowę najmu lokalu użytkowego z dnia 28 maja 2008 r., której przedmiotem był lokal położony przy ul. (...) w G.. W umowie powód zapewnił m.in, że jest właścicielem lokalu, posiada wyłączne prawo do dysponowania lokalem, który nie jest obciążony prawami osób trzecich.

W okresie obowiązywania umowy powstał szereg zaległości w zapłacie należnych powodowi czynszów w wysokości 3.105,75 zł brutto miesięcznie oraz ruchomego kosztu mediów, potwierdzonych wystawianymi fakturami VAT za okres od lipca 2014r. do czerwca 2015r.

/ dowód: umowa najmu z aneksem k. 96-102, faktury VAT k. 20- 43, nota odsetkowa k.43-45/

Powód uzyskał wobec (...) Sp. z o.o. dwa tytuły wykonawcze w postaci nakazu zapłaty z dnia 19 sierpnia 2016 w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku IV Wydziału Gospodarczego o sygn. akt IV GNc 2140/16 opatrzony klauzulą wykonalności z dnia 28 listopada 2016r. oraz wyroku zaocznego tego Sądu z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt IV GC 1047/16 opatrzony klauzulą natychmiastowej wykonalności z dnia 29 marca 2017r.

/ dowód: nakaz zapłaty k. 46, wyrok zaoczny k. 47-47v /

Dnia 30 września 2015r. sporządzony został plan podziału spółki (...) Sp. z oo w G. przez wydzielenie pozwanego w trybie art. 528 § 1 ksh w zw. z art. 529 § 1 pkt 4 ksh oraz przeniesienie na pozwanego części majątku spółki dzielonej w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa obejmującej nieruchomość w G. przy ulicy (...) wraz z działalnością polegającą na zarządzaniu tą nieruchomością o wartości aktywów trwałych w kwocie 1.071.148 zł, przy aktywach i pasywach o sumie bilansowej wynoszącej 1.241.095,77 zł. Dotychczasowi dwaj wspólnicy (...) Sp. z (...) mieli objąć udziały pozwanego po 1/2 oraz zarządzać pozwanym.

Suma aktywów (...) Sp. z (...) na dzień sporządzenia planu podziału wynosiła 10.507.565,09 zł.

Plan podziału w pkt III ust 5 stanowił, że wszystkie składniki majątku (...) Sp. z (...) (w tym należności i zobowiązania) nieprzypisane w tym planie nowo związanej spółce pozostaną przy (...) Sp. z (...).

/ dowód: plan podziału k. 48-54/

Na mocy dwustronnych uchwał z dnia 15 marca 2016 r. dokonany został podział (...) Sp. z o.o. przez wydzielenie spółki pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., która została wpisana do KRS dnia 29 kwietnia 2016r.

/ dowód: wydruk KRS pozwanego k. 71-73 /

Powód pismem z dnia 4 lipca 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 43.487,13 zł wraz z odsetkami od wskazanych kwot i dat tytułem wierzytelności wobec (...) Sp. z (...) z nieuregulowanego czynszu i opłat eksploatacyjnych dotyczących umowy najmu pomieszczeń położonych w G. przy ulicy (...), wskazując jako podstawę prawną dochodzenia roszczeń wobec pozwanego art. 546 § 1 ksh w zw. z art. 529 § 2 ksh przewidujący solidarną odpowiedzialność spółek uczestniczących w podziale za zobowiązania spółki dzielonej przez okres 3 lat od chwili wydzielenia.

/ dowód: pismo k. 55-57 /

Sąd zważył, co następuje:

Powód w niniejszym postępowaniu dochodził kwoty 43.487,13 zł wraz z odsetkami tytułem solidarnej odpowiedzialności pozwanego za czynsz najmu i opłaty, należne powodowi na podstawie umowy najmu z dnia 28 maja 2008 r. zawartej między powodem a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G., potwierdzonej fakturami oraz dwoma tytułami wykonawczymi wobec (...) Sp. z (...), wskazując na solidarną odpowiedzialność pozwanego w tym zakresie na podstawie art. 529 § 2 ksh w zw. z art. 546 § 1 ksh, ewentualnie na art. 55⁴ kc. Powód powoływał, że w sytuacji w której skład osobowy wspólników oraz członków zarządów obu spółek uczestniczących w wydzieleniu jest tożsamy, nie może być mowy o wyłączeniu odpowiedzialności pozwanego za zobowiązania spółki dzielonej. Nadto, okoliczności faktyczne towarzyszące sprawie świadczą, że wydzielenie pozwanego miało uniemożliwić wierzycielom spółki (...) Sp. z oo skuteczne dochodzenie wymagalnych (przed wydzieleniem) wierzytelności, stanowiące rażące nadużycie praw podmiotowych, nie zasługujące na ochronę prawną.

Pozwany zarzucił brak legitymacji biernej, wskazując że do podziału przez wydzielenie nie ma zastosowania art. 531 § 3 ksh, ponadto do instytucji prawa handlowego nie mają zastosowania przepisy kodeksu cywilnego w zakresie nabycia przedsiębiorstwa wyrażone w art. 55⁴ kc. Pozwany zarzucił także brak legitymacji czynnej, wskazując iż powód od daty wygaśnięcia umowy dzierżawy jest posiadaczem w złej wierze, w związku z czym odpada obowiązek zapłaty na rzecz posiadacza w złej wierze oraz że prawomocne orzeczenia, na które powołuje się w pozwie dotyczące wyłącznie (...) Sp. z (...) zostały wydane już po wydzieleniu pozwanego, lecz powód wbrew art. 546 § 2 ksh nie zgłosił tych roszczeń w okresie pomiędzy ogłoszeniem planu podziału a dniem ogłoszenia podziału (...) Sp. z (...). Pozwany zarzucił też przedawnienie roszczeń z art. 751 kc oraz naruszenie zasad współzycia społecznego w postaci uczciwego obrotu, uczciwości, lojalności z uwagi na podstępne zachowanie powoda, polegające na świadomym wprowadzeniu w błąd (...) Sp. z (...) przy zawieraniu umowy najmu co do prawa dysponowania nieruchomością oraz podejmowaniu działań w celu uzyskania równowartości zaległego czynszu w świetle istnienia tożsamego roszczenia właściciela nieruchomości.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w zakresie złożonych dokumentów nie nasuwał wątpliwości co do prawdziwości, nie był też kwestionowany przez żadną ze stron pod względem autentyczności.

Stan faktyczny nie był w znacznym zakresie w niniejszej sprawie sporny pomiędzy stronami. Nie budziły wątpliwości w szczególności okoliczność podpisania umowy w dniu 28 maja 2008 r. przez osobę uprawnioną do reprezentowania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz jej warunki, w tym kwota czynszu najmu. Nie budziło nadto wątpliwości powstanie pozwanej Spółki poprzez wydzielenie jej z (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w dniu 29 kwietnia 2016 r.

Sąd odstąpił od badania tytułu prawnego powoda do lokalu położonego przy ul. (...) w G., czy innych okoliczności związanych z istnieniem bądź nieistnieniem jego należności z tytułu czynszu najmu objętych żądaniem pozwu. Wyżej wskazane okoliczności były przedmiotem rozpoznania w sprawach Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, prowadzonej pod sygnaturami akt IV GC 1047/16 i IV GNc 2140/16. W dniu 19 sierpnia 2016 r. Sąd wydał w sprawie IV GNc 2140/16 nakaz zapłaty przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w N. kwoty 3.685,11 zł, który uprawomocnił się i został w dniu 28 listopada 2016 r. zaopatrzonej w klauzulę wykonalności. Z kolei w dniu 22 marca 2017 r. Sąd wydał w sprawie o sygn. akt IV GC 1047/16 wyrok zaoczny, w którym zasądził na rzecz powoda K. R. w od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. kwotę 39.802,02

zł a wyrokowi temu została nadana klauzula natychmiastowej wykonalności. Zdaniem Sądu na tej podstawie wywieść należy, iż w istocie zgodnie z twierdzeniami powoda, przysługiwała mu wierzytelność we wskazanej w pozwie wysokości z tytułu czynszu najmu i opłat wskazanego wyżej lokalu od (...) Sp. z o.o., co zostało stwierdzone ww. orzeczeniami Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku i co wiąże tut. Sąd w myśl art. 365 § 1 k.p.c.

W efekcie kontrowersyjna pozostawała przede wszystkim okoliczność czy pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. może ponosić solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie Spółki (...) i tym samym, czy roszczenie powoda wobec tego podmiotu było zasadne.

Powód doszukiwał się możliwości przypisania pozwanemu takiej odpowiedzialności w oparciu o treść art. 529 § 2 ksh w zw. z art. 546 § 1 ksh, upatrując w nich rozwiązania mającego chronić wierzycieli przed tworzeniem centrum aktywów i pasywów. Nadto powód wskazał, iż okoliczność wydzielienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa Spółki dzielonej i przeniesienia jej do pozwanej Spółki stanowi nabycie przedsiębiorstwa przez pozwanego, o którym mowa w art. 55⁴ k.c. a zatem nabywca na podstawie tego przepisu jest odpowiedzialny solidarnie ze zbywcą za jego zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa.

W myśl art. 529 § 1 ksh podział może być dokonany :

1. przez przeniesienie całego majątku spółki dzielonej na inne spółki za udziały lub akcje spółki przejmującej, które obejmują wspólnicy spółki dzielonej (podział przez przejęcie);
2. przez zawiązanie nowych spółek, na które przechodzi cały majątek spółki dzielonej za udziały lub akcje nowych spółek (podział przez zawiązanie nowych spółek);
3. przez przeniesienie całego majątku spółki dzielonej na istniejącą i na nowo zawiązaną spółkę lub spółki (podział przez przejęcie i zawiązanie nowej spółki);
4. przez przeniesienie części majątku spółki dzielonej na istniejącą spółkę lub na spółkę nowo zawiązaną (podział przez wydzielenie).

Nadto, zgodnie z § 2 cytowanego przepisu do podziału przez wydzielenie stosuje się przepisy o podziale spółek dotyczące odpowiednio spółki przejmującej lub spółki nowo zawiązanej. Użyte w art. 529 § 2 ksh słowo „odpowiednio”, odnosi się do rodzajów podziału spółki, a nie do sposobu stosowania przepisów – tak np. K. O. w Komentarzu do art. 529 ksh, Lex.online.wolterskluwer.pl. W odniesieniu do podziału przez wydzielenie następstwo przewidziane w art. 531 § 1 ksh ma przy tym charakter sukcesji uniwersalnej, *inter vivos* – należy mieć bowiem na względzie, iż spółka dzielona zachowuje byt prawny i częściową. Sukcesja polega na nabyciu translatywnym, czyli przejściu części majątku z obciążającymi go zobowiązaniami na inny podmiot. Podział przez wydzielenie istotnie różni się od podziału przez rozdzielenie, gdyż nie dochodzi tu do utraty podmiotowości prawnej przez spółkę dzieloną, majątek spółki dzielonej przenoszony jest jedynie w określonej planem podziału części, podział ten nie powoduje powstania więzi kapitałowej pomiędzy spółkami uczestniczącymi w podziale. Słusznie zwraca uwagę A. K. w Komentarzu aktualizowanym do art. 529 ksh (WoltersKluwer), iż od trybu rozbioru spółki odróżniamy właśnie podział spółki przez wydzielenie, gdzie od wszystkich pozostałych sposobów podziału różni się tym, że spółka dzielona jest tylko częściowo, co dotyczy właściwie jej majątku, ale nie powoduje to zakończenia jej działalności. Pojawia się tu różnica pomiędzy podziałem przez wydzielenie od wyodrębnienia zorganizowanej części majątku spółki i wniesienia jej jako aportu do innej spółki jako utworzenia struktury holdingowej.

Już z tej przyczyny na uwzględnienie nie zasługuje argument powoda o możliwości zastosowania przepisu art. 55⁴ k.c., bowiem nie dochodzi tu do nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa a do powstania zupełnie nowego podmiotu, będącego następcą prawnym spółki dzielonej w odniesieniu do wskazanej w planie podziału części majątku. Podział ten jest regulowany wyłącznie przez kodeks spółek handlowych, podobnie jak wyodrębnienie zorganizowanej części majątku spółki i wniesienia jej jako aportu do innej spółki w celu stworzenia holdingu. Nadmienić nadto należy, iż na spółkę uczestniczącą w podziale (przejmującą, nowo zawiązaną) albo spółkę wydzieloną przechodzą tylko te

prawa i obowiązki spółki dzielonej, stanowiące część jej majątku, które zostały wyraźnie określone (opisane) w planie podziału (art. 534 § 1 pkt 7 k.s.h.) i jednoznacznie przyporządkowane (przypisane) w tym planie konkretnej spółce uczestniczącej w podziale albo spółce wydzielonej. Jeżeli plan podziału nie zawiera wyraźnego określenia danego prawa lub obowiązku spółki dzielonej, a tym samym przydzielenia tego prawa czy obowiązku konkretnemu następcy prawnemu, to tzw. nierozdzielone składniki majątku spółki stanowią - w wypadku podziału przez rozdzielenie - współwłasność w częściach ułamkowych spółek uczestniczących w podziale albo pozostają - w wypadku podziału przez wydzielenie - nadal w spółce dzielonej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2009 r., sygn. akt V CSK 410/08, Lex nr 627254).

Nie znalazł potwierdzenia argument, że wydzielenie pozwanego (przekazanie nieruchomości wraz z dotyczącą jej działalnością) zmierzało do pokrzywdzenia wierzycieli, w tym powoda, gdyż nie wynika to w szczególności z planu podziału. Sąd zwrócił uwagę, że dnia 30 września 2015r. sporządzony został plan podziału spółki (...) Sp. z oo w G. przez wydzielenie pozwanego w trybie art. 528 § 1 ksh w zw. z art. 529 § 1 pkt 4 ksh oraz przeniesienie na pozwanego części majątku spółki dzielonej w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa obejmującej nieruchomość w G. przy ulicy (...) wraz z działalnością polegającą na zarządzaniu tą nieruchomością o wartości aktywów trwałych w kwocie 1.071.148 zł, przy aktywach i pasywach o sumie bilansowej wynoszącej 1.241.095,77 zł. Dotychczasowi dwaj wspólnicy (...) Sp. z (...) mieli objąć udziały pozwanego po 1/2 oraz zarządzać pozwanym.

Suma aktywów (...) Sp. z (...) na dzień sporządzenia planu podziału wynosiła 10.507.565,09 zł.

Porównanie sumy aktywów (...) Sp. z (...) z sumą aktywów pozwanego, wskazuje na przekazanie pozwanemu ok. 10% aktywów spółki dzielonej, a powód nie wykazał w jaki sposób jego zaspokojenie miałyby zostać utrudnione, czy uniemożliwione.

Szczególnie istotne jest, iż plan podziału w pkt III ust 5 stanowił, że wszystkie składniki majątku (...) Sp. z (...) (w tym należności i zobowiązania) nieprzypisane w tym planie nowo zawiązanej spółce pozostaną przy (...) Sp. z (...). Z tego zapisu wynika, że powód nie ma podstawy do dochodzenia zobowiązań spółki dzielonej objętych pozwem wobec pozwanego, gdyż te zobowiązania pozostały przy (...) Sp. z (...).

Powód nie zaprzeczył twierdzeniu pozwanego, że nie korzystał z art. 546 § 2 ksh, że nie zgłosił swoich roszczeń w okresie pomiędzy ogłoszeniem planu podziału a dniem ogłoszenia podziału (...) Sp. z (...).

Strony zgodnie przyznały przy tym, iż w myśl wypracowanej przez Sąd Najwyższy linii orzeczniczej, które to poglądy Sąd w niniejszej sprawie także w pełni podziela, do podziału spółek poprzez wydzielenie nie mogą mieć zastosowania przepisy art. 531 § 3 ksh, przede wszystkim z uwagi na charakter takiego podziału, w którym spółka dzielona utrzymuje swój dotychczasowy byt prawny a tym samym uregulowania zawarte we wskazanym przepisie pozostają bezprzedmiotowe.

Rozważyć w efekcie należało, sporną w nauce i orzecznictwie, kwestię możliwości odpowiedniego zastosowania przepisu art. 546 § 1 ksh do podziału poprzez wydzielenie, w związku z treścią art. 529 § 2 ksh. W pełni Sąd Rejonowy podziela przy tym pogląd Sądu Najwyższego, iż nie bez przyczyny w redakcji przepisu odsyłającego, tj. art. 529 § 2 ksh posłużył się ustawodawca sformułowaniem „odpowiednio”. Zgodzić się wprawdzie należy, iż niekompletna regulacja podziału przez wydzielenie wywołała konieczność stworzenia możliwości stosowania przepisów dotyczących innych rodzajów podziału, które z kolei uregulowane są wyczerpująco i kompleksowo, jednak nie ma podstaw by czynić to poprzez proste podstawienie. W efekcie uprawnionym jest pogląd, iż każdorazowo rozważyć należy, iż dany przepis dotyczący spółki przejmującej lub nowo zawiązanej może mieć zastosowanie wprost, z modyfikacjami, czy nie może mieć zastosowania do spółki dzielonej w ogóle (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt III CSK 18/12). Co więcej, w opinii Sądu w przypadku rozważania możliwości odpowiedniego zastosowania tych przepisów znaczenie powinny mieć także indywidualne okoliczności danej sprawy, w tym przede wszystkim związane z charakterem i celem podziału, treścią planu podziału czy faktycznym układem jaki powstał po wydzieleniu spółki.

Zgodnie z art. 546 § 1 ksh za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej, pozostałe spółki na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej, odpowiadają solidarnie przez trzy lata od dnia ogłoszenia o podziale. W stanie faktycznym sprawy sytuacja taka w ogóle nie występuje, gdyż zobowiązane pozostało przy spółce dzielonej- brak więc jakiegokolwiek odpowiedzialności, w tym solidarnej spółki wydzielonej.

Odpowiedzialność ta jest ograniczona do wartości aktywów netto przyznanych każdej spółce w planie podziału. Z kolei na podstawie § 2 cytowanego przepisu wierzyciele spółki dzielonej oraz spółki przejmującej, którzy zgłosili swoje roszczenia w okresie między dniem ogłoszenia planu podziału a dniem ogłoszenia podziału i uprawdopodobnili, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez podział, mogą żądać, aby sąd właściwy według siedziby odpowiednio spółki dzielonej albo spółki przejmującej udzielił im stosownego zabezpieczenia ich roszczeń, jeżeli zabezpieczenie takie nie zostało ustanowione przez spółkę uczestniczącą w podziale.

Słusznie zauważył powód, iż przepis ten ma przede wszystkim na celu zapobieżenie sytuacji, w której ze spółki dzielonej tworzone są centra zysków i strat poprzez rozdzielanie aktywów i pasywów, przy jednoczesnym braku wpływu wierzycieli na dokonanie tych czynności. Należy jednak mieć zdaniem Sądu, szczególnie w realiach niniejszej sprawy, na uwadze ustalony stan faktyczny oraz cel i charakter dokonanego podziału. Przede wszystkim zobowiązanie przysługujące powodowi względem spółki (...) (z faktur) nie zostało przypisane w planie podziału pozwanemu (pozostało przy (...) Sp. z (...)), a nadto na nowopowstałą spółkę nie przeszły wszystkie, czy nawet większość aktywów spółki dzielonej a jedynie konkretnie opisane w tym planie. Powód nie przedstawił bowiem na tę okoliczność żadnych dowodów, poza własnymi twierdzeniami, niepopartymi zresztą nawet jakąkolwiek merytoryczną argumentacją. Pozwany tymczasem podniósł, iż spółka dzielona dysponuje wciąż około 90% swoich dotychczasowych aktywów, co wynika z planu podziału i wciąż istnieje jako odrębny podmiot prawa. W efekcie zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zaistniała sytuacja, w której wykorzystano przepisy o podziale przez wydzielenie do restrukturyzacji spółki dzielonej, nie zaś do wytworzenia jakiegokolwiek centrum zysku, czy strat. W efekcie w wypadku zastosowania przepisu art. 546 § 1 ksh w zw. z art. 529 § 2 ksh doszłoby zdaniem Sądu to udaremnienia celu i powodu dokonania tego podziału, tj. zmiany struktur spółki celem osiągnięcia wyznaczonego celu ekonomicznego. Podział przez wydzielenie wykazuje odrębności, które mają wyraz normatywny np. art. 529 § 2 ksh, art. 530 § 2 ksh, art. 531 § 2 i 5, art. 532 § 2, art. 542 § 2 ksh. Tym bardziej pogląd taki uznać należy za usprawiedliwiony, skoro spółka dzielona nie została przecież zwolniona z długu wobec (...) Sp. z (...), a jedynie stworzony został nowy podmiot, wolny od zobowiązań i dysponujący jedynie częścią majątku spółki dzielonej (ok. 10%). Na taką właśnie sytuację zwracał uwagę Sąd Najwyższy, z czym Sąd Rejonowy w pełni się zgadza, iż w wypadku pozostawienia długu w spółce dzielonej pojawić może się ryzyko wyboru przez wierzyciela dłużnika, wobec którego skieruje egzekucję dowolnie, co niweczyłoby z kolei sens i cel procedur podziałowych. Sąd Najwyższy, stwierdził w nawiązaniu, iż jedną z podstawowych dyrektyw wykładni przepisów prawa, wynikającą także z konstytucyjnych zasad państwa prawnego i podziału władz jest zakaz wykładni prawotwórczej. Sądowi nie wolno wkraczać w kompetencje ustawodawcy i pod pozorem wykładni tworzyć nowych norm prawnych ani zmieniać treści i znaczenia norm istniejących. W następstwie podziału przez wydzielenie spółka dzielona nie odpowiada za dotychczasowe zobowiązania, jeżeli zostały one przypisane w planie podziału spółce przejmującej, zaś podstawy takiej odpowiedzialności nie stanowi art. 546 § 1 ksh w zw z art. 529 § 2 ksh. Przepis art. 531 § 3 ksh nie ma zastosowania do podziału przez wydzielenie. Zgodnie z art. 369 kc zobowiązanie jest solidarne, jeżeli wynika to z ustawy, lub z czynności prawnej.

Sąd orzekający podziela tu poglądy prezentowane w najnowszym orzecznictwie np. wyrok SN z dnia 24.10.2012r, III CSK 18/12, Lex nr 1375408, wyrok SN z dnia 23.03.2017r., I CSK 462/16, Lex nr 2269102, wyrok SN z dnia 08.04.2009 r., V CSK 410/2009, Lex nr 627254, a ponadto również: w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2001 r., sygn.. akt III CZP 29/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 171, uchwale SN z dnia 25 lipca 2002 r., sygn. akt III CZP 46/02, OSNC 2003, nr 7-8 poz. 98, wyroku Sadu Najwyższego z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CK 62/02, niepubl.).

Z podanych wyżej względów, Sąd uznał za uzasadnione i wykazane przez pozwanego zarówno braku legitymacji biernej oraz braku legitymacji czynnej, gdzie pozostałe zarzuty pozwanego w świetle ustalonego braku legitymacji (szczególnie braku legitymacji biernej pozwanego) nie były już rozpatrywane jako zbędne.

Wobec powyższego, na mocy art. 531 § 3 ksh, art. 546 § 1 ksh w zw. z art. 529 § 2 ksh – a contrario, powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 i 108 kpc, obciążając nimi w całości powoda jako stronę przegrywającą. Na rzecz pozwanego zasądzone koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł, powiększone o kwotę 17zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa- § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.).